

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. גלעד ברון, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 511 יום ה' 15 באוקטובר 2009

השבוע בגיליון

שירות חדש: פרסום שוטף של החלטות המיסוי // בית הדין הארצי לעבודה: מועד החיוב במס של אופציות. חלוקה מותרת או אסורה?

עדכונים מהשטח

מאמר

פסיקה

מחוץ לחוק

עליון שבח – שימוש בזכות לפטור מס שבח על ידי כונס נכסים // עמ"ה – שומה לפי מיטב שפיטה בשל חשבונות פיקטיביות // מע"מ – ניכוי תשומות בהיקפי פעילות נמוכים. "הימור אחרון" // גם המדינה תפנה לבוררות // הצעה: ייצוג משפטי לחסרי אמצעים // ישראל וקרוואטיה נגד הפשיעה החמורה.

עדכונים מהשטח

שירות חדש של הרשות: פרסום שוטף של החלטות המיסוי

והאחידות, במתן החלטות מיסוי לכלל הציבור ולהפעלת מדיניות מיסים הלכה למעשה. השירות החדש כולל מנוע חיפוש ידידותי המאפשר צפייה בכל התמציות של החלטות מיסוי שפורסמו בעבר, ותמציות ההחלטות שיפורסמו מכאן ואילך כך שכל תמצית חדשה תפורסם מיד לאחר קביעתה. ♦ לנוחיותכם קישורית: [יישום חדש - תמציות החלטות מיסוי](#).

♦ רשות המסים השיקה באתר האינטרנט שירות חדש לקהל הנישומים והמשקיעים במסגרתו יפורסמו תמציות של החלטות המוסד להחלטות מיסוי באופן מיידי, עם קבלתן. כחלק מפעילותה, מפרסמת רשות המסים בשנתיים האחרונות, אחת לתקופה, תמציות מהחלטות המיסוי ("רולינגים"), שניתנו על ידי המוסד להחלטות מיסוי. פרסום תמצית החלטות מיסוי נעשה מתוך רצון ליתן שקיפות למעשה המנהלי ולקידום השוויון, ההוגנות

בית הדין הארצי לעבודה: מועד החיוב במס של אופציות

♦ עוד ראוי לציין, כי בהזדמנות זו מצא לנוכח המוסד לביטוח לאומי לציין, כי "עמדתו לעניין החיוב בדמי ביטוח לגבי הכנסה מאופציות שאינן סחירות והקצאתן נעשתה לפי סעיף 3 (ט) לפקודת מס הכנסה ולפני כניסתו לתוקף של תיקון 56 לחוק הביטוח הלאומי (נוסח משולב) התשנ"ה – 1995 הינה, שיש לראות את מועד החיוב, במועד בו מומשו בפועל האופציות על ידי העובד או החייב בתשלום. כלל זה לא יחול במקרים בהם מועד מימושן של האופציות חל לאחר שנותקו יחסי עובד ומעביד בין העובד, לבין מי שהיה מעבידו במועד ההקצאה, שאז יראו את ההכנסה כאילו נתקבלה במועד ניתוק יחסי עובד מעביד, וזאת לאור האלמנט הביטוחי העומד בבסיס תשלום דמי הביטוח, ועל מנת למנוע מצב בו ישלם החייב/העובד דמי ביטוח, ויבטח עצמו בתקופה שבה אין מתקיימים יחסי עובד ומעביד בינו לבין מעבידו בזמן ההקצאה או בינו לבין כל מעביד אחר.

♦ הננו להביא לידיעתכם את קביעת בית הדין הארצי לעבודה בתיק עב"ל 574/07 שרון טופז, ושרון זלצמן נ. המוסד לביטוח לאומי.

♦ המחלוקת נשוא התיק הנדון מתייחסת למועד ההכרה בהכנסה הנובעת ממימוש אופציות שהוענקו למערערות, לצורך חישוב הזכאות לדמי לידה לפי חוק הביטוח הלאומי. בעוד המערערות טענו, כי המועד הרלוונטי הוא מועד המימוש בפועל, טען המוסד לביטוח לאומי, כי המועד הוא מועד בו ניתן היה לממש את האופציות אף אם לא מומשו ולא נתקבלה כל הכנסה בפועל באותו מועד [מועד ה-vesting או "מועד ההבשלה"].

בית הדין האזורי בפניו הובא הערעור לראשונה, קיבל את עמדת המוסד לביטוח לאומי וקבע, כי מועד ההבשלה של האופציות הוא מועד אירוע המס ולא מועד מימושן של האופציות.

המערערות הגישו ערעור על פסק הדין האמור בפני בית הדין הארצי לעבודה. לאחר הגשת סיכומי הצדדים בבית הדין הארצי, הגיעו הצדדים להסכם פשרה המבטל את פסק הדין של בית הדין האזורי לעבודה. הסכמה זו קיבלה תוקף של פסק דין של בית הדין הארצי.

♦ המשמעות היא, כי מועד החיוב במס של אופציות הוא בעת מימושן ולא בעת ההבשלה (vesting).

למען הסר ספק יובהר, כי עמדת המשיב היא כי ההכנסה מאופציות הינה בגדר "שכר נוסף" כהגדרתו בתקנות הביטוח הלאומי (תשלום ופטור מתשלום דמי ביטוח) התשנ"ה – 1995, ולפיכך יחולו לגביה הכללים הקבועים בתקנות. ♦ את המערערות ייצג משרד עו"ד יוסי דולן.

חלוקה מותרת או אסורה?

נדב הכהן, רו"ח
רוז'נסקי, הליפי, מאירי ושות', רואי חשבון

מקובלים ושאינם הון מניות או פרמיה, ששר המשפטים קבע כי יראו אותם כעודפים.

בנוסף, הותרה גם חלוקה שאינה עומדת לכאורה במבחן הרווח, לפי בקשת החברה ובאישור בית המשפט.

במקרה כזה חייבת החברה לפנות תחילה לנושיה, ובית המשפט רשאי לאשר את החלוקה, כולה או חלקה, לאחר שנתן לנושים שהתנגדו הזדמנות להשמיע את טענותיהם, ובלבד ששוכנע כי מתקיים מבחן יכולת הפירעון.

מבחן יכולת הפירעון מתואר בחוק החברות, על דרך השלילה, כמצב בו "לא קיים חשש סביר שהחלוקה תמנע מן החברה את היכולת לעמוד בחביותיה הקיימות והצפויות, בהגיע מועד קיומן".

נראה כי מדובר במבחן חמקמק ואמורפי במיוחד, התלוי במידה רבה בשיקול הדעת של הבוחן, אך זוהי מצוות המחוקק.

בחלק מהמקרים, להם אנו עדים לאחרונה, תועלה בוודאי הטענה כי החלוקה לא עמדה במבחן יכולת הפירעון (ולו גם בדיעבד).

אין לקנא בבית המשפט, שבחכמה לאחר מעשה יצטרך כנראה להכריע אם היה - או שלא היה - חשש "סביר", שהחלוקה תמנע מן החברה את היכולת לעמוד בחביותיה הקיימות והצפויות, בהגיע מועד קיומן.

ונקנח בשתי הערות פיקנטיות:

1. בסעיף 302(ג) לחוק החברות הוקנתה לשר המשפטים הסמכות לקבוע הוראות, לעניין חזקות בדבר עמידתה של חברה בתנאי מבחן יכולת הפירעון. למיטב ידיעתנו, השר לא עשה עד כה שימוש בסמכותו ולא ברור מה יסיק מכך בית המשפט.

2. היו חברות שפנו לבית המשפט, כדי שישחררן מהעמידה במבחן הרווח. לא ברור, במקרים אלה, אם אישורו של בית המשפט יהווה (ביום פקודה) ראיה חלוטה לעמידה במבחן יכולת הפירעון, או שמא יוכלו הנושים לערער (בדיעבד) גם על שיקול דעתו של בית המשפט.

בהתאם לחוק החברות, חלוקה שבניגוד להוראות הפרק השני לחלק השביעי שבחוק הינה "חלוקה אסורה".

ביצעה החברה חלוקה אסורה, יהיה על בעל מניות להשיב לחברה את שקיבל, זולת אם לא ידע ולא היה עליו לדעת כי החלוקה שבוצעה הינה אסורה.

חובת ההשבה כאמור לא תחול על בעל מניות בחברה ציבורית, שלא היה דירקטור, מנהל כללי או בעל השליטה בחברה במועד החלוקה, לגביו נקבע שחזקה עליו שלא ידע ולא היה עליו לדעת כי החלוקה שבוצעה היא חלוקה אסורה.

ועוד נקבע בחוק החברות, כי אם בוצעה חלוקה אסורה יראו כל מי שהיה דירקטור בחברה במועד החלוקה כמי שהפר את חובת האמונים שלו, אלא אם כן הוכיח אחד מאלה:

1. שהתנגד לחלוקה האסורה, ונקט בכל האמצעים הסבירים כדי למנעה.

2. שהסתמך בתום לב הסתמכות סבירה על מידע, שאילולא היה מטעה היתה החלוקה מותרת.

3. שבנסיבות העניין, לא ידע ולא היה עליו לדעת על החלוקה.

כדי שהחלוקה לא תיפול בגדר חלוקה אסורה חייבים להתקיים שני מבחנים שונים, והם מבחן הרווח ומבחן יכולת הפירעון.

כדי לעמוד במבחן הרווח, אמורה החברה לבצע את החלוקה (בדרך כלל) מתוך "עודפים", כפי שהוגדרו בחוק במיוחד למטרה זאת, שנצברו בחברה בכלל או בשנתיים האחרונות, לפי הגבוה מבין השנים (לאחר הפחתת חלוקות קודמות).

סכום העודפים ייגזר מתוך דוחות כספיים מבוקרים או סקורים, שנערכו לפי כללי חשבונאות מקובלים, ובלבד שהמועד שלגביו נערכו הדוחות אינו מוקדם יותר מששה חודשים ממועד החלוקה.

נעיר, כי בגדרם של העודפים יבואו סכומים שמקורם ברווח הנקי של החברה, כפי שנקבע לפי כללי חשבונאות מקובלים, וכן סכומים אחרים הכלולים בהון העצמי שלה לפי כללי חשבונאות

העיתון המקצועי לענייני מסים

שימוש בזכות לפטור מס שבח על ידי כונס נכסים
 רע"א 7816/06 עו"ד בויאר נ' עז' המנוח מרמלשטיין ז"ל ואח'

ביהמ"ש העליון – הש' פרוקצ'יה, ג'ובראן ודניג'ר:

◆ על פי הפסיקה, הפטור מתשלום מס שבח בגין מכירתה של דירת מגורים הוא פטור אישי, ואינו מהווה זכות ה"צמודה" לדירת המגורים. יחד עם זאת, כאשר בעל הזכות במקרקעין הסמיך במפורש את הכונס לעשות שימוש בזכות לפטור מתשלום מס שבח, רשאי כונס הנכסים לעשות שימוש בזכות זאת וראש הוצל"פ רשאי להסמיכו לפעול מול מנהל מס שבח לצורך ניצול הפטור. במסגרת **הלכת לויאן** נקבע, כי ראש הוצל"פ אינו מוסמך לקבוע זכויות או חובות שאינן כלולות בשטר המשכנתא. מכאן, שכאשר נקבעה בשטר המשכנתא הוראה מפורשת המטילה על החייב את החובה לבקש את הפטור ממס שבח בעת מימוש הדירה (או להסמיך את הכונס לעשות כן בשמו), הרי שבמקרה כזה אין עוד הבחנה ברורה בין המקרה שנדון **בהלכת לויאן** לבין המקרה כאן, ולכן גם מביא לתוצאה שונה.

◆ סעיף 5 לחוק מיסוי מקרקעין ביקש לקבוע כי היורשים אינם באים, לצורך החוק, בנעלי המוריש, אלא נחשבים כמוכרים בפני עצמם, ולכן מכירה של דירת מגורים שעברה ליורשים תחויב במס (או תזכה לפטור) כאילו היורשים ביצעו את המכירה.

◆ בנסיבות שבהן מונה הכונס למימוש משכנתא ובעל המקרקעין נפטר, בעלי הזכויות במקרקעין הם יורשיו ויראו אותם כעושי הפעולה במקרקעין, גם לצורך הפטור ממס שבח. מאחר שהמונח "ממשכן" בשטר המשכנתא כוללת גם את יורשיו של החייב, חייבים היורשים לעשות את כל הנדרש על מנת לקבל את הפטור מתשלום מס שבח או לייפות את כוחו של הבנק לפעול ולעשות בשמם את כל הנדרש על מנת לקבל פטור כאמור.

התוצאה:

◆ הבקשה התקבלה.

ניתן ביום: 01.10.09

ב"כ המבקש: בעצמו; עו"ד ש. אור

ב"כ המשיבים: עו"ד מ. אנטר ועו"ד ק. עטילה

◆ **העובדות:** המנוח מרמלשטיין ז"ל (החייב) חתם על שטר משכנתא בגין דירת מגורים לטובת בנק הפועלים. בסעי' 5 לשטר המשכנתא, התחייב החייב כי יפעל ויעשה את כל הנדרש על מנת לקבל פטור מתשלום כל מס וכן ייפה את כוחו של הבנק לפעול בשמו ולעשות את כל הנדרש על מנת לקבל פטור כאמור. המונח "ממשכן" כללה גם את יורשיו ועזבונו. לנכס החייב מונה כונס הנכסים אשר הוסמך לפעול למכירתה. כונס הנכסים הגיש בקשה לראש הוצל"פ ובה ביקש לחתום בשם החייב על בקשה לפטור מתשלום מס שבח. ראש הוצל"פ (כב' הרשמת לוי), קבע, כי לאור **הלכת לויאן**, אין סמכות לראש הוצל"פ לקבוע כמבוקש. כונס הנכסים פנה עוד מס' פעמים בעניין זה, אך נענה בשלילה, לאור **הלכת לויאן**, הקובעת, כי חתימה על בקשה לפטור ממס שבח היא זכות אישית של החייב ושל עזבונו ויורשיו. ביהמ"ש המחוזי אליו הוגש ערעור קבע, שמקבע המחוקק מסלול ייחודי להגשה על החלטות מנהל מס שבח, אין לשמוע את הערעור, ולגופו של עניין פסק, שבעת אישור הסכם המכר, לא היה החייב בין החיים, והמבחן העיקרי לבחון אפשרות למן הפטור, מתמצה בזכות העומדת לכונס לקבל פטור במועד אישור המכר, ולא לפני כן, וכי הזכות לקבל את הפטור היא אישית שאינה עבירה. העובדה שהחייב חתם על תניה מפורשת בשטר המשכנתא אינה רלוונטית, שכן החייב נפטר בטרם מימושה של הדירה, ואין לראות בה משום יפויי כח בלתי חוזר.

◆ **טענות המבקש:** מכוח השליחות שנוצרה רשאי כונס נכסים שמונה למימוש המשכנתא לפנות למנהל מס שבח, ולקבל את הפטור במקומו. אין זה נכון שחתימה על בקשה לפטור ממס שבח היא זכות אישית של החייב וזכות של עזבונו או יורשיו. **הלכת לויאן** אף קובעת זו, אלא ששם הזכות לקבלת הפטור לא הייתה כלולה במפורש בשטר המשכנתא, בניגוד למצב כאן. בנוסף, אין זה נכון שעם פטירת החייב איבד כונס הנכסים את הזכות למכור את הנכס בפטור, שכן הגם שמדובר בזכות אישית, כל עוד זכות הפטור הועברה לכונס הנכסים בשטר המשכנתא, היא ניתנת לניצול על ידו בעת המימוש. זכותו של הכונס לקבל את הפטור אינה מכוח היותו שלוח, אלא מכוח היותו בעל הזכות, נוכח השעבוד, ומאחר שצו הכינוס שניתן כאשר החייב היה בחיים, הפקיע ממנו את הזכות לפטור.

שומה לפי מיטב שפיטה בשל חשבונות פיקטיביות עמ"ה 525/02 דגמין מוחמד נ' פ"ש באר שבע

◆ בערעור שהגישה החברה כנגד פקיד שומה רמלה, צויין ביחס לשנת המס 1999, אשר הינה שנת המס היחידה הרלוונטית לענייננו, כי בשנת מס זו דיווחה החברה על הוצאות על קבלני משנה בסך של 5,046,376 ₪, אולם פקיד השומה הכיר רק בסך של 4,372,703 ₪ כהוצאה מותרת. כלומר, פקיד שומה רמלה הפחית ביחס לשנת המס 1999 13% מהסכום שדווח על ידי החברה כהוצאה על קבלני משנה. לעומת זאת במקרה שלנו, המשיב הכיר רק ב 25% מההוצאות וסך של 75% מההוצאות ייחס למערער. לפי ביהמ"ש, לא ברור מדוע בחר המשיב להתעלם לחלוטין ממסקנותיו של פקיד שומה רמלה, ומהקביעה, כי יש להכיר ב- 87% מההוצאות החברה, בשנת המס 1999.

◆ המשיב הכיר בסך של 25% מסכומן של החשבונות הפיקטיבות כהוצאות של החברה וזקף 75% מסכומן של החשבונות הפיקטיבות כהכנסה נוספת של המערער. המשיב עשה כן, מבלי להזכיר כלל את קביעותיו של פ"ש רמלה, להסתייג מהן או לאבחן אותן בהליך שהתנהל בפניו.

◆ מטרתה של שומה לפי מיטב השפיטה היא לקבוע "מס אמת על יסוד הכנסת אמת" (דברי כב' השופט מ' חשין). אשר על-כן, מקום בו הצליח הנישום להוכיח באמצעות ראיות אובייקטיביות וברמת ההוכחה הנדרשת במשפט האזרחי, כי פקיד השומה הפרזו בהערכתו ובאומדניו בעת חישוב השומה, או כאשר נוכח ביהמ"ש, כי השומה שנקבעה נשענת בעיקרה על תשתית אמינה, אך מצויים בתחום הנדון נתונים ספציפיים שונים, מאזנים ומתקנים שהם בעלי משמעות – מוסמך הוא עקרונית, על פי סמכותו מכוח סעיף 156 לפקודה, בין היתר, להפחית את השומה, או לפסוק בערעור באופן אחר מאשר ביטול השומה, או אישורה כלשונה.

משהציג המערער את שומת המס לחברה לשנת 1999, אשר הוצאה ע"י פקיד השומה רמלה, היה על המשיב להתמודד עם קביעותיו ולנסות להוכיחן כשגויות. הדבר לא נעשה בשום שלב, לרבות בשלב הדיון בערעור. משאל עשה כן המשיב, עמד המערער בנטל המוטל עליו להוכיח, כי השומה שהוצאה לו אינה שומת אמת, ויש מקום להתערב בה.

לגבי שנת המס 1998, בהעדר קביעה של פ"ש רמלה, אשר קיבל את שומת החברה מטעמים טכניים של התיישנות בלבד, קבע ביהמ"ש, כי אין מקום לשנות מקביעתו של המשיב, כי 75% מסכומי החשבונות הן פיקטיביות, ולכן הן בגדר הכנסה בידו של המערער.

תוצאה:

◆ הערעור התקבל בחלקו.

ניתן ביום: 1.10.2009.

ב"כ המערער: עו"ד בורובסקי.

ב"כ המשיב: עו"ד פורת.

◆ המערער הינו בעל מניות ובעל השליטה בחברת נוף לוד בע"מ (להלן: "החברה"). לטענת המשיב, הליך קביעת השומה החל בכך שהמערער זומן לדיונים במשרדי המשיב, אך לא הופיע ואף לא שיתף פעולה עם המשיב בכל הנוגע להמצאת מסמכים והסברים שנדרשו על ידו. בנסיבות אלה, משהמערער לא ניצל את הזכות הטיעון שניתנה לו, נערכה השומה על סמך העובדות שהיו בפני פקיד השומה.

לגופו של עניין ציין המשיב, כי ספרי החשבונות של החברה נפסלו לאחר שביקורת מטעם מע"מ הגיעה למסקנה, כי בספרי החברה רשומות הוצאות עסקיות המבוססות על חשבונות מס פיקטיביות, אשר לא שיקפו ביצוע עבודה עבור החברה. במקביל, נמצא, כי כספים בגובה החשבונות הפיקטיביות נמשכו מהחברה ולטענת המשיב כספים אלו הגיעו בסופו של יום לידי של המערער. לאור האמור לעיל, ראה המשיב בכספים שנמשכו מהחברה כהכנסה או משיכת דיבידנד מצידו של המערער והוסיף סכומים אלו להכנסותיו המוצהרות של המערער ממשכורת.

המערער טען, כי גם נכונה הטענה שמדובר היה בחשבונות מס פיקטיביות, הרי שהיה מקום להתייחס לכך בשומת מס ההכנסה של החברה, אשר תיקה התנהל בפני פקיד שומה רמלה, ולא היה כל מקום לייחס את סכומי חשבונות המס הפיקטיביות להכנסתו האישית.

בימ"ש המחוזי באר שבע – כב' הש' ד. אבניאלי:

◆ ממצאי ביקורת מע"מ יכולים לשמש תשתית עובדתית לקביעת המשיב. **עמ"ה 734/86 מנהל מס ערד מוסף נ' יוסף שהינו,** נקבע: " ... היה בידי המערער לקבוע כי יש בנתונים אלה תשתית עובדתית לקביעת שומתו, אם השתכנע לאחר בדיקתם, כי הם רלוונטיים לצרכי קביעת המס שעל גבייתם הוא ממונה, וכי הם אמינים בעיניו."

בענייננו, המשיב עשה שימוש בתשתית עובדתית אליה הגיעו שלטונות מע"מ, אולם אין בכך כל רבותא ובלבד שהתקיים התנאי, כי המידע אכן רלוונטי לקביעת המס. תנאי זה מתקיים בענייננו של המערער, שכן המערער לא המציא מסמכים וראיות לסתירת ממצאי הביקורת של מע"מ. בנוסף, אין חולק, כי המערער הוא בעל המניות ובעל השליטה בחברה, הוא זה ששלט בחשבונות הבנק של החברה, בהכנסותיה ובהוצאותיה, והוא זה שלמעשה ניתב את כספי החברה מחשבונה לצרכיו או לצרכיה.

◆ נטל השכנוע ונטל הראיה להוכיח, כי החברה אכן העסיקה קבלני משנה או פועלים מטעמה, הינם על המערער. ודוק, במקום בו מדובר בספרים שנפסלו מדובר בנטל כבד מאוד, המחייב את הנישום להתכבד ולהמציא ראיות אובייקטיביות, ולא להסתפק רק בעדותו שלו. מעבר לכך, בית המשפט לא יתערב בשומה, אלא במקרים שבהם ניתן להיווכח, כי מדובר בשומה שרירותית או מופרכת.

הביקורת אף העלתה, כי המערער לא רשם את התשומות בספרי העוסק, אלא ארז אותן בצרורות במעטפות נייר ולכן לא ניתן היה להתחקות אחר מקור הניכוי. החשבונות אינן עומדות בהוראות סעיף 38 לחוק. המערער אף ניהל את ספריו בסטייה מהותית מהנדרש.

בימ"ש מחוזי ת"א - יפו - כב' הש' ד.קרת-מאיר:

◆ עוסק זכאי לנכות ממס שהוא חייב מס תשומות הכלול בחשבונות מס אשר הוצאו לו כדין, לפי הוראת סעיף 38(א) לחוק.

נראה, כי במקרה הנוכחי לא יכול היה אכן המערער מלכתחילה לנכות את התשומות אשר נדרשו על ידו, שכן היקפי הפעילות שלו היו נמוכים ממחזור מינימום של עוסק מורשה כפי שנקבע בסעיף 31(3) לחוק.

מהפירוט אשר ניתן בסעיף 7 לכתב התשובה, עולה במפורש, כי בכל שנה ביקש המערער החזרים מהמשיב, שכן עפ"י דיווחיו עלו התשומות המדווחות על סך העסקאות המדווחות.

עדותו של המשיב, על פיה לא נרשמו התשומות בספרי העוסק אלא שהן נארזו בצרורות מבלי שהן קיבלו ביטוי בספר תקבולים - לא נסתרה.

גם לגופו של ענין, מתוך עיון בפירוט המדגמי של התשומות שנכללו במעטפות, נראה אכן, כי המערער לא עמד בנטל להוכיח כי מס התשומות אשר נדרש הינו בגין חשבונות אשר ניתנו לו במסגרת עסקו.

בנסיבות הענין מקובלת עלי הדרך שבה בחר המשיב, שהיא הדרך הקלה יותר למערער. כלומר, המשיב שם את המערער בדרך של חיוב מס התשומות העולה על סך מס העסקאות שדווח - חיוב המערער בהחזרים שהוחזרו ממע"מ במהלך התקופה הרלוונטית.

אין ספק, כי חיוב מס התשומות שאינו מותר בניכוי, מבלי למסות את מס העסקאות מעבר למחזור המדווח, היה מביא לתוצאה קשה יותר מבחינת המערער.

אין גם מחלוקת, כי המערער לא ניהל ספרים כדין, שכן עפ"י עדותו לא ניהל ספר הזמנות.

תוצאה:

◆ הערעור נדחה.

ניתן ביום 5.10.09

ב"כ המערער: לא צוין.

ב"כ המשיב: לא צוין.

ניכוי תשומות בהיקפי פעילות נמוכים

ע"ש 1095/05 גבאי ניסים נ' מע"מ נתניה

◆ המערער ניהל עסק למתן שירותי שליחויות. היקפי פעילותו היו נמוכים ממחזור המינימום של עוסק מורשה. בהעדר עסקאות חייבות לא יכול היה המערער מלכתחילה לנכות תשומות. המשיב הוציא למערער שומת תשומות לשנים 2000-2001 ועל כך הערער.

◆ **לטענת המערער**, הוא ניהל ספרים כחוק ועבר בדיקות קודמות על ידי מע"מ נתניה. המשיב ידע כי המערער מוכר כאדם ישר וחיובי אולם ביטל את דבריו.

אין מקום לטענה, כי לא נמצאה עדות לביקורת שכן הכל חייב להיות רשום.

כמו כן נטען, כי חוצפתו של המשיב בגין אמירתו, כי לא נערכה ביקורת במס הכנסה גובלת בשערוריה, שכן מנהל במס הכנסה המכיר את המערער אישית ביצע את הביקורת ואמר לו לכלול ביגוד במסגרת הספרים.

אובדן הספרים בעת המעבר מדירה לדירה מהווה כוח עליון.

טענה נוספת הועלתה כנגד מניעתו של המשיב להטיל קנס גבוה עקב סיבות אישיות.

לטענת המערער, אחרי "שהמדינה רצחה" באופן יזום את המערער, אין זה סביר, כי הוא ישלם עכשיו סכום של 42,000 ₪. המערער נשאר ללא עבודה ואין מקום לדרוש ממנו סכומים שמעולם לא הרוויח.

המערער ציין, כי הוא מכר את ביתו ובחלק ניכר מסכום זה קנה רכב מסחרי בעלות של 200,000 ₪. אחרי שהגיש בקשת החזר למע"מ, החל עניין הביקורת והכסף לא הוחזר.

המערער נאלץ לסגור את תיק העוסק המורשה, נשאר עם רכב גדול ללא החזר מע"מ, ללא החזרי הוצאות וללא עבודה. המערער צרף מכתב בו תאר את מה שכונה על ידו "משפט הדרייפוס" שלו.

◆ **לטענת המשיב**, גם בהנחה שהמערער היה עוסק, התשומות לא היו מותרות בניכוי. בביקורת שנערכה בספרי המערער אצל המשיב, התברר, כי בכל שנה ביקש המערער החזרים, שכן עפ"י הדיווחים שלו עלו התשומות המדווחות על סך העסקאות המדווחות. המשיב בדק את ספרי המערער והתברר, כי המערער ניהל את ספריו שלא כדין והחשבונות נוכו שלא כדין.

המערער ניכה תשומות למרות שהן התייחסו למגוון חשבונות אשר לא היו קשורות לעסק שניהל. בכלל זה מדובר בתשומות הקשורות בכלי הרכב של ביתו, הוצאות ביגוד והנעלה, הוצאות טיפולי שיניים, תרופות, חשמל בבית וכדומה.

החשבונות לא כללו מע"מ, לא היו מפורטות ולא היו ערוכות לפי התקנות.

הצעה: ייצוג משפטי לחסרי אמצעים

ועדת החוקה של הכנסת בראשות חה"כ דוד רותם אישרה ביום 12.10.09, כהכנה לקריאה ראשונה במליאה, הצעת חוק פרי יוזמה משותפת של ראש לשכת עורכי הדין, עו"ד יורי גיא-רון, וחה"כ יריב לוי (הליכוד), המהווה מהפך במערך הסיוע המשפטי הניתן למעוטי יכולת. על פי הצעת החוק, תוחל על לשכת עורכי הדין חובה להעניק סיוע משפטי ללא תשלום למעוטי יכולת, ובכך להשתתף במאמץ להבטיח ייצוג משפטי הולם גם לחסרי אמצעים. על פי ההצעה, יתוקן סעיף 2 לחוק הלשכה, המגדיר את סמכויות החובה של הלשכה, ויוסף לו סעיף 2(4) "תיתן סעד משפטי למעוטי אמצעים". יודגש, כי כיום רשאיית הלשכה להפעיל מערך סיוע משפטי הולם, אך אינה חייבת לעשות זאת. הלשכה יזמה את באמצעות עורכי דין מתנדבים לאלפי אזרחים בכל הארץ. הצעת החוק תבטיח את המשך הפרויקט והרחבתו. הצעת החוק זכתה לתמיכה בוועד המרכזי של לשכת עורכי הדין, ובכך קבעה הלשכה תקדים יוצא דופן כאשר היא מבקשת, לראשונה מאז הקמתה, מיוזמתה, להטיל עליה חובה לבצע שירות לציבור אשר עלותו תמומן על ידה. ועדת החוקה החליטה בישיבה להוסיף לנוסח הצעת החוק סעיף, לפיו לשכת עורכי הדין תקבע בכללים קריטריונים, שעל פיהם תקבע זכאות לסיוע משפטי.

ישראל וקרואטיה נגד הפשיעה החמורה

ביום 16.09.09 חתמו השר לביטחון פנים מר יצחק אהרונוביץ' ועמיתו שר הפנים הקרואטי, מר טומי סלאו קרמרקו על הסכם לשיתוף פעולה בתחום המאבק בפשיעה החמורה. ההסכם נחתם בהמשך ליחסי הידידות בין המדינות ומתוך ההכרה ביתרונות של שיתוף פעולה בינלאומי כגורם עיקרי במניעת פשיעה מאורגנת ובמאבק יעיל בה. על פי ההסכם, הצדדים המתקשרים ישתפו פעולה ויסייעו זה לזה במניעת סחר בלתי חוקי בסמים נרקוטיים, בחומרים פסיכותרפיים, ובחומרים המשמשים בייצורם הבלתי חוקי. כמו כן, ישתפו המדינות פעולה בכל הקשור למניעה והעמדה לדין של עבירות חמורות הנגזרות מפשע, בעיקר פשע מאורגן, בתחומים הקשורים לסחר בבני אדם, סחר בלתי חוקי בנשק, מימון טרור והלבנת הון. ההסכם יכנס לתוקף לאחר שיאושרר על ידי שתי המדינות.

"הימור אחרון"

היחידה המרכזית לכיש בשיתוף עם משרדי החקירות של מע"מ ומס הכנסה, עצרה ועיכבה השבוע 24 מהמעורבים בפרשת "הימור אחרון", פרשת של הלבנת הון והעלמות מס בהיקף כספי של כ- 10 מיליון ש"ח. במהלך השנה האחרונה התנהלה ביחידה המרכזית של מרחב לכיש/מחוז דרום בשיתוף עם משרד חקירות מע"מ באר שבע והיחידה הארצית למודיעין שטח וחקירות במס הכנסה, חקירה כלכלית מורכבת ומאומצת של פרשיית הלבנת הון והעלמות מס בהיקף כספי המוערך בכ- 10 מיליון שקלים. במסגרת חקירת הפרשייה, נחשפו חשדות לביצוע מסכת ענפה של עבירות נוספות מתחום ניהול משחקי הימורים, סחר בחשבונות כוזבות (פיקטיביות) באמצעות חברות קש שהוקמו, הלוואות בשוק האפור, בין היתר לעסקים לגיטימיים, גניבת כספים מקופת המדינה ועוד. במהלך החקירה נחשפו עסקים להחלפת מטבע (צייניגיים) ששימשו, עפ"י החשד, את המעורבים בפרשה לניכיון צ'קים, מבלי לנהל ספרים ומבלי לדווח לרשות המסים או לרשויות אחרות, כמתחייב עפ"י חוק. החקירה התמקדה בחשיפת העבירות והמעורבים בביצוען ובאיסוף ראיות לביסוס החשדות, וכן בנקיטת הפעולות הנדרשות עפ"י חוק לתפיסה ולחילוט הרכוש והכסף הרב שנצברו כתוצאה מן הפעילות העבריינית. החקירה נמצאת בעיצומה בתיאום ובליוי פיקטיטות מחוז דרום.

גם המדינה תפנה לבורות

היועץ המשפטי לממשלה פרסם [הנחיה חדשה בנושא יישוב סכסוכים שהמדינה צד להם באמצעות בורות](#). הנחיה זו מהווה שינוי במדיניות שנהגה ביחס להליכי בורות שנקבעה בהנחיה הקודמת בנושא זה. לעומת זאת, בהתאם להנחיה החדשה: "המדינה רואה בבורות, לצד מנגנוני יישוב סכסוכים נוספים, כלי לגיטימי וראוי, במקרים המתאימים, גם ליישוב סכסוכים של המדינה". לצורך יישום מדיניות זו, מתווה ההנחיה את אמות-המידה ואת השיקולים לפיהם תיבחן העברת סכסוך שהמדינה צד לו להכרעה בבורות. כמו כן, ההנחיה קובעת את ההליכים הדרושים לשם אישור תניית בורות בהסכם שהמדינה צד לו ולשם העברת סכסוך קונקרטי ליישוב באמצעות הליך של בורות וכן עוסקת בהליכי בורות במסגרת סכסוכי עבודה בשירות המדינה.

מס פקס מערכת ושיווק: דרך מנחם בנין 132, מגדל עזריאלי 1
 תל אביב 67021; טל. 03-6966416 פקס. 03-6953991 masfax@bezeqint.net

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / ניסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי טל. 03-6966733 (למקרים דחופים: 054-4492973) פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת ניליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.